



De Prinses



De opper boeman

...Disclaimer...

Titel: De Prinses

Copyright © 2026 - De opper boeman

Alle rechten voorbehouden.

Dit is een werk van fictie. Namen, personages, bedrijven, plaatsen, evenementen, landinstellingen en incidenten zijn ofwel het product van de verbeelding van de auteur of worden op een fictieve manier gebruikt. Elke gelijkenis met werkelijke personen, levend of dood, of werkelijke gebeurtenissen is puur toeval.

Geen enkel deel van dit boek mag worden gereproduceerd of opgeslagen in een ophaalsysteem, of verzonden in welke vorm of op welke manier dan ook, elektronisch,

mechanisch, fotokopieerapparaat, opname of anderszins, zonder de uitdrukkelijk schriftelijke toestemming van de uitgever.

Cover design formatting en editen door: B.J

Starink geschreven door:

B.J Starink

[Stinkybinkybooks](https://www.stinkybinkybooks.com)

[Theboogeymansclub.com](https://www.theboogeymansclub.com)

Voorwoord

Hallo lieve kinderen, daar zijn we weer met een nieuw boekje, 1 die mij zelf ook heeft laten lachen..

*En daarom een geweldig Stinkiebinkieboek is.
Wat als de boeman klopper club de lakeien van een koninklijk huis is.*

Maar wat als in dat koninklijk huis een prinses loopt die verdraaid onhandig is!?

Nou daar gaat dit nieuwe Stinkiebinkieboek over die prinses en de boeman klopper club die in plaats van nachtmerries verspreid, probeert het koninkrijk te redden van een lieve maar oh zo onhandige prinses, Voel je hem al aankomen!?

Dit boekje heeft mij ook laten lachen toen ik het schreef en ik hoop dat hij jullie allemaal ook laat lachen, terwijl jullie het lezen.

Dit boekje doen geen monsters in mee maar wel een paar Boemensen zoals de kastkraker en oude Brom.

De boeman klopper club wenst jullie veel plezier met een nieuw Stinkiebinkieboek:

De Prinses!

No 3

Hoofdstuk 1.

Het begin van de elende!

Het begon allemaal op de dag dat Angela besloot dat het koninklijk archief wel wat meer kleur kon gebruiken. Nu moet je weten dat het archief van Knoei tot op het Bot gevuld was met perkamenten die zo oud waren dat ze al verkrumelden als je er alleen maar naar keek. De archivaris meneer Stoffel was een man die al veertig jaar geen zonlicht had gezien en wiens enige vriend een zilversmeed genaamd Bert was. Angela stormde binnen met een pot verf in elke hand. Ze wilde de stamboom van de familie bijwerken met vrolijke glitters. Maar de drempel van het archief was precies twee millimeter hoger dan ze had ingeschat. Haar linkervoet bleef haken wat haar rechtervoet probeerde te corrigeren maar maakte de situatie alleen maar erger door een pirouette te maken die eindigde in de inktpot van meneer Stoffel. De verfpotten vlogen door de lucht als kleurrijke granaten. De roze verf landde precies op de oorkonde van de Grote Vrede van 1402 waardoor het nu leek alsof de oorlog was beëindigd met een gezamenlijke picknick in plaats van een verdrag. De blauwe verf raakte de baard van meneer Stoffel die op slag veranderde in een smurfachtige tovenaard.

Angela probeerde de schade in te halen door met haar zijden zakdoek te poetsen maar ze wreef de

verf alleen maar dieper in het perkament waardoor er nu een gat in de geschiedenis van het land zat ter grootte van een pannenkoek.

Meneer Stoffel keek naar zijn blauwe baard, keek naar zijn zilvervisje en besloot ter plekke om vervroegd met pensioen te gaan in een hutje op de hei waar geen prinsessen waren toegestaan.

Maar Angela liet zich niet kisten. Ze vond dat ze nog niet genoeg nuttig werk had verricht. Ze liep naar de koninklijke stallen. Daar stond Bles de trouwe merrie van de koning te wachten op haar dagelijkse borstelbeurt. Angela pakte de hardste borstel die ze kon vinden want ze dacht dat Bles wel een flinke scrubbeurt kon gebruiken. Wat ze echter niet wist was dat Bles extreem kietelig was aan haar flanken. Bij de eerste streek van de borstel begon het paard te hinniken als een bezetene.

Bles gaf een trap naar achteren raakte een emmer haver die door de lucht vloog en precies op de kop van de stalknecht belandde.

De stalknecht die nu niets meer zag, begon blindelings rond te rennen en stootte de lantaarn

om die gelukkig niet brandde maar wel de weg blokkeerde voor de koninklijke koets die net naar binnen wilde rijden. De koetsier moest vol in de ankers de paarden schrokken en voor je het wist was de hele stal veranderd in een kluwen van touwen, stro en hinnikende viervoeters.

Angela probeerde de situatie te sussen door Bles een suikerklontje aan te bieden maar ze struikelde over een hooivork en lanceerde het suikerklontje recht in het oog van de hofmaarschalk die toevallig net kwam kijken wat al dat kabaal was.

De maarschalk dacht dat hij werd aangevallen door een sluipschutter met suikerwerk en blies op zijn noodfluitje waardoor de hele paleiswacht in volle wapenrusting naar de stallen stormde. Tegen de tijd dat de stofwolk was opgetrokken zat Angela bovenop een baal hooi met een paardenborstel in haar haar en een zeer verwarde blik in haar ogen.

In Angstland Feartopia waar de boeman klopper club haar hoofdkwartier heeft werd er ondertussen een crisisplan opgesteld. Ik de Opper Boeman zat voor de verzamelde monsters.

No 7

Hoofdstuk 2.

Het vervolg van de ellende!

We hadden Snotter de Glijgeest Krak de Kastkraker en zelfs Oude Brom de Kelderdraak. Boemensen zei ik met mijn zwaarste stem, we hebben een probleem.

Prinses Angela probeert haar kamer te versieren voor het komende Winterfeest. Dat betekent dat er hamers spijkers en slingers in het spel zijn. De laatste keer dat ze een hamer vasthield heeft ze per ongeluk de zwaartekracht in de westelijke toren beledigd waardoor alle schilderijen nu ondersteboven hangen.

We moeten haar kamer bewaken. Niet om haar te laten schrikken maar om onszelf te beschermen. Stel je voor dat ze een spijker in de muur slaat en precies een van onze geheime doorgangen raakt.

Snotter jij gaat in de muur zitten en duwt de spijkers terug als ze probeert te hameren. Krak jij houdt de ladder vast zodat ze niet weer door het plafond zakt.

Het plan was waterdicht, dachten we. Maar we hadden geen rekening gehouden met Angela's enthousiasme voor lijm.

Ze had een emmer met supersterke koninklijke lijm gemaakt van gekookte visgraten en hars. Ze wilde glitters op het plafond plakken. Terwijl ze op de ladder stond die door Krak wanhopig recht werd gehouden begon ze wild om zich heen te zwaaien met de lijmkwast.

Een flinke klodder vloog naar beneden en raakte Krak precies op zijn geestige voorhoofd. Krak zat nu vastgeplakt aan de ladder.

Angela die voelde dat de ladder begon te trillen, greep de gordijnen vast om niet te vallen. Maar de gordijnen waren niet berekend op het gewicht van een prinses met een missie. Met een luid gescheur kwamen de gordijnen naar beneden, inclusief de massief koperen roede.

Snotter die in de muur zat kreeg de roede tegen zijn neus en schoot uit de muur als een kurk uit een fles champagne. Hij vloog door de kamer, botste tegen de lijmemmer en binnen drie seconden zaten een geest, een ladder, een gordijn en een prinses vastgeplakt in een onontwarbare knoop van ellende.

De koningin kwam de kamer binnen en bleef stokstijf staan. Angela zei ze zachtjes:

Waarom zit er een ladder in je haar en waarom ruikt de gordijnroede naar vis?

Angela lachte schaapachtig terwijl ze probeerde haar linkerarm te bevrijden die nu vast zat aan de knie van een onzichtbare geest.

Ik wilde alleen maar dat het plafond zou sprankelen.

De koningin zuchtte en liet de koninklijke lijmplosser halen, wat eigenlijk gewoon heel erg sterk uien sap was. Het hele paleis rook drie dagen lang naar een frituurpan in een uienveld maar Angela was tenminste weer los.

Toen kwam de dag van de grote kookwedstrijd. Het koninkrijk Knoei tot op het Bot had een traditie dat de koninklijke familie een taart moest bakken voor het volk.

De koning bakte meestal een saaie cake die zo hard was dat je hem als stoeptegels kon gebruiken. De koningin maakte een luchtige soes die vaak wegwaaide bij een zuchtje wind.

No 11

Hoofdstuk 3.

Nog meer ellende!

Maar Angela wilde dit jaar de show stelen. Ze wilde een taart maken die de wetten van de natuurkunde zou tartten. Ze noemde het de Angela Explosie. En die naam was achteraf gezien zeer accuraat.

Ze begon met het mengen van het deeg in een trog die normaal gesproken werd gebruikt om beton in te mixen. Ze dacht dat als een beetje gist goed was heel veel gist fantastisch zou zijn.

Ze gooide er drie kilo gist in gevolgd door een dozijn eieren die ze inclusief schaal in de trog smeed omdat ze had gelezen dat kalk goed was voor de botten. Daarna voegde ze een geheim ingrediënt toe: bruisend toverwater uit de diepe grotten van de boeman klopper club dat ze per ongeluk had gevonden toen ze haar bal zocht.

Het deeg begon te groeien. En te groeien. En te groeien. Het kwam over de rand van de trog als een langzame witte vloedgolf.

Angela probeerde het terug te duwen met een bezemsteel maar de bezem bleef steken en werd geabsorbeerd door het deegmonster. Help riep ze terwijl ze werd opgetild door de rijzende massa.

Het deeg stroomde de keuken uit de gang in richting de troonzaal. De hofmaarschalk probeerde het deeg te stoppen met zijn degen maar het deeg slikte het wapen gewoon in en bleef vrolijk doorrollen.

De koning die net een dutje deed op zijn troon werd wakker doordat zijn voeten werden omhuld door een warme, kleverige substantie.

Wat is dit voor verraad!?

Riep hij terwijl hij probeerde op te staan maar vast zat aan zijn stoel.

De boeman klopper club moest weer in actie komen. We konden niet toelaten dat ons hele werkterrein werd gevuld met ongebakken deeg.

Ik gaf het bevel aan de Vuurbuikmonsters. Dit zijn kleine wezentjes die hete lucht kunnen blazen. Mannen blaas alsof je leven ervan afhangt zei ik.

We moeten dit deeg bakken voordat het de ophaalbrug bereikt. Honderden kleine monsters verstopten zich achter de wandtapijten en begonnen hitte te stralen. De temperatuur in het paleis steeg tot tropische waarden.

Het deeg begon te harden. De geur van versgebakken brood vulde de straten. Uiteindelijk lag er een gigantische ring van brood door het hele paleis. Het was de grootste bagel ter wereld. De bevolking kwam met messen en boter naar het kasteel en iedereen had voor een maand lang genoeg te eten. Angela werd gevierd als de uitvinder van de paleis snack, hoewel ze eigenlijk alleen maar probeerde een kleine taart te maken.

Maar het leven van een onhandige prinses kent geen rust. Na de broodramp besloot Angela dat ze haar fysieke coördinatie moest verbeteren.

Ze schreef zich in voor de koninklijke balletles. De leraar Monsieur Pirouette was een man wiens benen dunner waren dan spaghetti's. Hij keek met angst in zijn ogen naar Angela die haar spitzen aantrok alsof ze zich voorbereidde op een worstelwedstrijd.

Nu prinses zei monsieur Pirouette, beginnen we met de zwanendans. Wees licht als een veertje. Angela deed haar best. Ze sprong in de lucht met de gratie van een nijlpaard op een trampoline. Bij de landing kraakte de houten vloer gevaarlijk.

No 15

Hoofdstuk 4.

Komt er ook een einde aan de ellende!?

Ze begon te draaien maar haar armen zwaaiden zo wijd uit dat ze monsieur Pirouette per ongeluk een klap gaf waardoor hij in de vleugel belandde. De vleugel sloeg dicht met een harde valse noot en Angela die uit balans was geraakt tolde door naar de spiegelwand. Gelukkig was de spiegelwand gemaakt van stevig glas maar de lijst kwam los en viel precies om haar nek waardoor ze nu rondliep met een gigantische gouden lijst als een soort vreemde kraag.

Ik ben een levend schilderij riep ze vrolijk terwijl ze probeerde de lijst af te schudden en daarbij per ongeluk de gordijnen van de danszaal naar beneden trok.

Op dat moment besloot de Opper Boeman dat het tijd was voor een persoonlijk gesprek. Ik verscheen 's nachts aan het voeteneind van haar bed. Meestal gillen kinderen dan en trekken ze de dekens over hun hoofd. Maar Angela niet. Ze keek me aan en zei:

Oh hallo meneer de Boeman. Heeft u toevallig verstand van veters strikken? De mijne zitten steeds in de knoop en ik denk dat dat de reden is dat ik vandaag de danszaal heb gesloopt. Ik was even uit mijn veld geslagen.

Een Boeman krijgt nooit vragen over veters. Luister Angela zei ik met mijn meest spookachtige stem:

Je bent een ramp voor het interieur van dit kasteel. Mijn monsters kunnen het niet meer aan. We zijn overwerkt door het redden van vazen en het opvangen van vallende prinsessen. Je moet leren om eerst te kijken en dan pas te doen.

U heeft gelijk. Ik zal voortaan extra voorzichtig zijn.

Om dat te bewijzen wilde ze uit bed stappen om me een hand te geven maar ze vergat dat haar voeten nog in de slaapzak zaten die ze als extra deken gebruikte. Ze viel voorover gleed over de gladde vloer en ramde met haar hoofd tegen de kast waardoor mijn favoriete schuilplek instortte. Zie je wel, zei ik terwijl ik weer in de schaduw verdween zelfs als je probeert te luisteren gaat het mis.

De volgende grote uitdaging was het bezoek van de Prins van Perfectie uit het buurtkoninkrijk. Deze prins genaamd Prachtheer had nog nooit een haar uit de plooi gehad en zijn tanden waren zo wit dat ze 's nachts licht gaven.

De koning wilde dat Angela een goede indruk maakte. Er mocht niets misgaan. Geen verf, geen

lijm, geen deeg en absoluut geen ballet. De koning huurde een speciaal team van oppassers in die Angela de hele dag in een gewatteerde kamer hielden.

Maar Angela moest bij het diner aanwezig zijn. Ze droeg een jurk die zo strak zat dat ze bijna niet kon ademen, wat de kans op wilde bewegingen aanzienlijk verkleinde.

Ze zat aan de lange tafel tegenover Prachtheer. Hij vertelde verhalen over hoe hij een draak had verslagen door alleen maar heel streng naar het beest te kijken. Angela probeerde heel beschaafd haar soep te eten. Maar er zat een erwt in haar soep die niet kapot wilde. Ze drukte met haar lepel op de erwt. De erwt glipte onder de lepel vandaan, schoot met de snelheid van een kogel uit het bord en landde precies in het neusgat van Prachtheer.

De prins stopte midden in zijn zin. Zijn ogen werden groot. Hij begon te niezen. En niet zomaar een nies. Het was een nies die zijn hele perfecte kapsel naar voren blies waardoor hij eruitzag als een natte hond.

No 19

Hoofdstuk 5.

Laat maar zitten!

Angela wilde helpen en greep haar glas water om hem aan te bieden maar ze struikelde over de zoom van haar jurk en goot het hele glas over de broek van de prins. Prachttheer gilte alsof hij levend werd gevild en rende de zaal uit terwijl hij schreeuwde dat dit koninkrijk vervloekt was.

De koning keek naar Angela die daar stond met een lege waterbeker en een schuldig gezicht.

Nou ja, ik mocht die vent toch al niet. Hij was veel te schoon.

En zo ging het maar door. Of het nu de keer was dat Angela probeerde de klokkentoren te smeren met boter waardoor de wijzers zo snel ronddraaiden dat het hele dorp dacht dat de tijdreis was uitgevonden of de keer dat ze de paleistuin wilde bemesten met een mengsel dat achteraf gezien buskruit bleek te bevatten waardoor de bloemen letterlijk de grond uit knalden Angela bleef de onbetwiste koningin van de onhandigheid.

Maar weet je wat het geheim is? De bevolking van Knoei tot op het Bot begon van haar te houden. Dankzij haar hadden ze altijd vers brood, hadden ze de meest kleurrijke kelder van de wereld en was er nooit een saai moment.

Zelfs de boeman klopper club heeft haar uiteindelijk tot erelid benoemd. Niet omdat ze goed was in bangmaken maar omdat geen enkel monster zo onvoorspelbaar was als zij. En in een wereld vol perfecte prinsessen en saaie koninkrijken is een prinses die af en toe een ladder in haar haar heeft precies wat we nodig hebben. Dus als je ooit iets omstoot of over je eigen veters struikelt, denk dan aan Amara. Glimlach veeg de stroop van je kin en zeg:

Dat was precies de bedoeling!

En nu slapen jij snotneus voordat ik Angela stuur om je kamer op te ruimen. Geloof me, dat wil je niet!

Het Einde!

Het moraal!

*Dit moraal is niet erg voor de hand liggend maar
hij zit er wel degelijk in. Want Angela deed
misschien wel heeeeeeel veel fout, en nou echt alles
ging fout hé?*

*Letterlijk alles wat fout kon gaan ging fout, en toch
is Angela geaccepteerd..*

*Het koninkrijk geniet van haar brood en misschien
is ballet wel niks voor haar, maar de goede intentie
erachter maakt alles goed! Ze is niet voor niets tot
erelid van de boeman klopper club uitgeroepen, dat
gebeurt niet iedereen!*

*En dat is ook het moraal van dit verhaal: Al gaat
alles fout wat er maar fout kan gaan, als de
intentie goed is en je doet het niet met opzet, dan
zul je zien dat zelfs jouw allergrootste fout niets
meer is dan een les voor de volgende keer!*

*Of in Angela's verhaal geen flauw idee, maar ook
jij mag stuntelen en klungelen want zelfs de opper
boeman is en blijft een gigantische klungel!*

Welterusten en tot de volgende keer!!

No 23